

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobce: J. S.
zastoupený advokátem JUDr. Milanem Zábržem
sídlem Veverí 486/57, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Generální ředitelství cel
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3.2.2017 č.j. 8368/2017-900000-304.5, ve věci
nákladů za zničení vybraných výrobků

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobce se domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „CÚ“) ze dne 21.7.2016 č.j. 85507-15/2016-570000-12, kterým bylo rozhodnuto o nákladech za zničení vybraných výrobků.
2. Žalobce v žalobě namítl, že 1) žalovaný mylně směšuje trestní a celní řízení. Žalobce musí mít možnost obrany i v tomto řízení. Žalovaný se mylí, pokud uvádí, že předepsáním nákladů nekonstituoval žádná nová práva či povinnosti. Není pravdou, že by povinnost nést náklady vyplývala přímo z trestního rozsudku. Dále namítl, že 2) neměl možnost seznámit se během řízení s podklady pro rozhodnutí. 3) S poukazem na § 42b odst.3 větu poslední zákona č. 353/2003 Sb., v příslušném znění (dále jen „ZSD“) žalobce namítl, že sdělil celním orgánům 9.12.2016 možného vlastníka vybraných výrobků. A konečně 4) žalobce k výši nákladů namítl, že pracuje v dopravě od roku 1996, jsou mu známy ceny za dopravu, cesta z Frýdku-Místku do Ostravy je 25 km, takže při dvou jízdách tam a zpět by to bylo při ceně 25 Kč/km cca 2500 Kč, nikoli účtovaných 10 477 Kč. Obdobná situace nastala i v souvislosti s likvidací výrobků. Žalobci nikdo nesdělil, zda byla vyúčtována částka za produkci energie, která vznikla v důsledku likvidace výrobků, dle propočtu by se mohlo jednat až o částku 100 000 Kč. Žalobce k bodu 4) navrhl důkaz: „vyjádření žalobce“.
3. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K přiměřenosti nákladů uvedl, že tuto námitku žalobce uplatnil poprvé až v žalobě, proto se jí žalovaný nezabýval v napadeném rozhodnutí. Cena dopravy nebyla z Frýdku-Místku, ale z Hnojníku a zahrnovala také cenu nakládky a vykládky. Úvahy o produkci energie nejsou ničím podloženy.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce byl rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19.2.2016 č.j. 30 12/2015-1550 pravomocně odsouzen za trestný čin krácení spotřební daně (zkráceně řečeno šlo o cigarety bez platné tabákové nálepky) a zároveň mu byl uložen trest propadnutí věci (celkem 9 910 000 ks cigaret). CÚ rozhodl dne 21.7.2016 o nákladech za zničení těchto cigaret, předepsal žalobci k zaplacení částku 42 125 Kč. V odůvodnění uvedl jednotlivé náklady za dopravu a za zničení, včetně konkretizace podkladů (kdo provedl, faktury). Žalobce v odvolání namítal poze to, že mu předmětné podklady nebyly předloženy k nahlédnutí, a proto není ochoten je zaplatit. Žalovaný v napadeném rozhodnutí ze dne 3.2.2017 velmi stručně uvedl, že likvidace výrobků nebyla výsledkem jakéhokoli uvážení CÚ, ale jediným možným postupem. Prostým předepsáním nákladů CÚ žalobci nekonstituoval žádná nová práva či povinnosti. Zákon neukládá CÚ před vydáním takového rozhodnutí povinnost předložit doklady vztahující se k likvidaci osobě, k jejíž tíži tyto náklady jdou.
6. Soud považuje za nutné nejprve korigovat odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného, pokud jde o stanovení (nových) povinností žalobci. Náklady za zničení vybraných výrobků se předepisují rozhodnutím správce daně (srov. § 42e odst.2, § 135 zze odst.3 ZSD), jde o uložení povinnosti zaplatit částku v konkrétní výši, tedy o povinnost, která nebyla stanovena trestním rozsudkem – tam byl žalobci uložen trest propadnutí

těchto výrobků. Žalobní námitka 1) je důvodná, k důsledkům tohoto dílčího závěru se soud vyjádří níže.

7. Správní orgány se při předepisování nákladů za zničení vybraných výrobků řídí ZSD a zákonem č. 280/2009 Sb., v příslušném znění (dále jen „DŘ“). Je pravdou, že tyto právní předpisy neukládají výslovně správním orgánům povinnost seznámit účastníka řízení s podklady před vydáním takového rozhodnutí (DŘ obsahuje takové ustanovení jen ve vztahu k daňové kontrole - § 88 odst.2 citovaného předpisu, přičemž obecně ze zásad daňového řízení vyplývá povinnost šetřit práva daňových subjektů - § 5 odst.3 DŘ). To však neznamená, že by žalobce neměl možnost v tomto řízení uplatnit své námitky. Žalobce se mohl bránit konkrétním způsobem v odvolání, případně požádat o nahlédnutí do spisu (§ 66 DŘ), takže žalobcova práva nebyla krácena. Je na žalobci (zvláště za situace, když je zastoupen právním profesionálem – advokátem jako tomu bylo v tomto případě), jak koncipuje odvolání, co všechno učiní předmětem odvolacího řízení. Takto se žalovaný zabýval pouze teoretickou otázkou, zda měl být žalobce před vydáním rozhodnutí seznámen s podklady, aniž by se blíže zabýval výši předepsané částky. Žalobní námitka 2) není důvodná.
8. Pokud jde o žalobní námitku 3), soud jednak podotýká, že správný odkaz měl směřovat k § 42d ZSD, jednak poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 17.12.2013 č.j. 2 Afs 60/2013-31, z něhož vyplývá, že řízení o náhradě nákladů likvidace vybraných výrobků je řízením, které pojmově následuje poté, co byly tyto výrobky zabráný (zde: rozhodnuto o jejich propadnutí – pozn. soudu), je oddělenou částí řízení, kdy předchozí řízení bylo již pravomocně ukončeno. Žalobcovo sdělení o možném vlastníkovi výrobků učiněné v průběhu řízení o předepsání nákladů za jejich likvidaci je tedy bez významu. Žalobní námitka 3) je nedůvodná.
9. Výše zmíněný rozsudek NSS č.j. 2 Afs 60/2013-31 se zabýval i širší přezkumného rámce nákladů likvidace, a to za situace obdobné nyní projednávané věci, kdy stěžovatel také neučinil otázku výše nákladů likvidace (jejich přiměřenosti) předmětem odvolacího řízení. Za takové situace NSS souhlasil s postupem krajského soudu, který vyšel z obsahu správního spisu a na základě podkladů v něm shromážděných posuzoval přiměřenost nákladů. K žalobní námitce 4) proto soud uvádí, že doprava výrobků neprobíhala do Ostravy z Frýdku-Místku, ale z Hnojníku, což je (dle veřejně dostupných informací na www.mapy.cz) 38 km namísto žalobcem namítaných 25 km. Navíc je kromě částek za jízdné účtována firmou DOPRAVA BADO Cz s.r.o. i nakládka a vykládka výrobků. Samotná likvidace fakturovaná firmou OZO Ostrava s.r.o. vychází z přiložených vážných lístků a spis obsahuje také likvidační protokol s konkrétním množstvím, druhem výrobků a důvody likvidace. Soud proto uzavírá, že pokud jde o dopravu, proběhla na delší vzdálenost než namítal žalobce a zahrnovala navíc nakládku a vykládku. Ze spisu nevyplývá, že by bylo kalkulováno s nějakou částkou za produkci energie. Žalobcova tvrzení tak částečně neodpovídají obsahu spisu a ve zbytku jsou vágní, ničím nepodložená, přičemž „vyjádření žalobce“ nelze označit za návrh relevantního důkazu. Soud má za to, že s ohledem na množství likvidovaných výrobků a na to, že závěry správních orgánů jsou podloženy konkrétními podklady, nelze v daném případě považovat předepsané náklady za nepřiměřené. Žalobní námitka 4) je nedůvodná.

10. Žalobce tak měl pravdu s námitkou týkající se teoretického základu věci (ad 1), avšak v tomto konkrétním případě, po přezkoumání zbývajících námitek, jeho žaloba neobstojí, proto ji soud v souladu s § 78 odst.7 s.ř.s. zamítl.
11. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s.ř.s.) nevznikly v řízení žádné náklady převyšující jeho běžnou činnost, soud proto rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve výroku II.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 17. května 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu